

Fyri fyrstu ferð í 25 ár kann Kristianna Høgnesen halda ólavsøku uttan ábyrgd av tiltøkunum hjá Tórshavnar Ítróttaráð

Mynd: Álvur Haraldsen

Nú fer hon at njóta **ólavsøkuna**

ÓLAVSØKA Í 25 ár var Kristianna Høgnesen forkvinna í Tórshavnar Ítróttaráð við teimum skyldum og arbeidssuppgávum, tað bar við sær. Í fjør legði hon frá sær, og fyri fyrstu ferð í langa tíð kann hon í ár njóta ólavsøkuna

Leo Poulsen

Sum við so mongum øðrum, tá tað kemur til felagslív, er tað í stóran mun tilvindin, ið ræður. Tað var eisini tilvildin ið fórði til, at Kristianna Høgnesen endaði sum forkvinna í Tórshavnar Ítróttaráð fyri góðum 25 árum síðan.

- Tað var soleiðis, at B36 hevði aðalfund ein sunnudag, og sonur mín var farin at spæla við har. Sjálv var eg farin í sunnudagsskúla við dótttrini og var ikki á aðalfundi. Tá ringdi sonurin og segði, at hann hevði bjóðað meg fram sum nevndarlim í B36, sigur Kristianna Høgnesen.

Soleiðis var tað tilvildin, ið gjørdi, at hon endaði í nevndini hjá B36 á sinni.

- Stutt eftir – í 1986 – var fundur í Tórshavnar Ítróttaráð, og har var eg ein teirra,

sum møtti fyri B36. Og sum so ofta er, halda sera fá seg framat at koma í nevnd, og næstan áðrenn eg visti av, var eg enda, ikki bara í nevndini í Tórshavnar Ítróttaráð, men sanniliga eisini sum forkvinna, sigur Kristianna Høgnesen.

Og har varð hon hangandi í samfull 25 ár, øll árin sum forkvinna.

- Hetta hevur sjálvandi verið ein áhugaverd tíð, og ólavsøkan hevur eisini broytt seg munandi frá tí, at eg kom í nevndina í Tórshavnar Ítróttaráð, fram til nú, eg havi lagt frá mær, sigur Kristianna Høgnesen.

Stuttligt – og baldrut

Øll tey nógvu fyrstu árin vóru tiltøkini hjá Tórshavnar Ítróttaráð í størstan mun savnað í kommunuskúlagarðinum.

- Har hildu vit so til alla

ólavsøkuna. Og tað, sum vit hava upplivað í Kommunuskúlagarðinum er ikki lítið, sigur Kristianna Høgnesen.

Serliga væl minnst hon tíðina, tá Birgir Sondum og Jóan Pauli Johannesen eisini sótu í nevndini.

- Vit arbeiddu ótrúliga væl saman, og tað var mangan hugnaligt, sigur Kristianna Høgnesen, sum tó eisini minnst minni hugnaligar løtur.

- Eg minnst tað eina árið, tá alt fór í luftina í Kommunuskúlagarðinum. Eg var ikki meira enn komin til hús tíðliga á morgni, tá politiið ringdi og segði, at stormurin var farin við meginpartinum niðri í Kommunuskúlagarðinum, sigur Kristianna Høgnesen.

Og tað var ikki heilt vandaleyst at fáa herbergað øllum.

- Birgir var farin upp í eitt

tjaldtak fyri at fáa bjargað tí. Knappliga hoyrdu vit bara ein rút fara í knús, og Birgir bleiv burtur. Vit hugsaðu tað ringasta, men tibetur kom hann undan aftur í øllum góðum, sigur Kristianna Høgnesen.

Nógv broytt

Hesi 25 árin er nógv broytt við ólavsøkuni.

- Hon er fyri tað fyrsta vorðin nógv størri. Og eitt annað, sum er sera positivt er, at kommunan er komin nógv meira við, og tað ger ólavsøkuna bæði størri og betri, sigur Kristianna Høgnesen.

Seinastu árin er miðdeplin fluttur úr Kommunuskúlagarðinum oman á Skálatrøð.

- Og eisini tað hevur verið við til at gjørt ólavsøkuna betri, tí tað er so nógv betri pláss á Skálatrøð, sigur

Kristianna Høgnesen. Eitt annað, sum merkir ólavsøkuna nú í mun til fyrr, er at tað er so nógv meira fyri børn í dag.

- Eisini her er kommunan við, og tað góða er, at tað er ikki alt, sum kostar, sigur Kristianna Høgnesen.

Eisini hjálpir kommunan til við at seta benkur upp á Skálatrøð, so foreldur ella ommur og abbar kunnu seta seg niður at njóta lötuna, meðan børn og ommu- og abbað børn hugna sær.

- Tað eru nógv fleiri hoppi-borgir og líknandi nú til børnini, sigur Kristianna Høgnesen.

Meira við máta

Eitt annað, sum er broytt við tíðini, er drekkarið.

- Fyrr rendi tú teg ofta í avdotnar ungdómar, og tað var ein av uppgávu, at fáa hesi til haldar, sigur Kristianna Høgnesen.

Hetta sær tú næstan ikki í dag.

- Um ungfólk drekka minni í dag, ella tey bara duga sær betri hógv, veit eg ikki, men har er ein stór broyting, sigur Kristianna Høgnesen.

Eitt annað, sum fyrrverandi forkvinnan í Tórshavnar Ítróttaráð minnst við hugna aftur á, er hvussu peningurin varð herbergaður.

- Vit fóru ofta við spannum fullum av pengum úr ymsu stuttleikastøðunum. Og einaferð minnst eg, at onkur fór fram eftir fummum og allur peningurin úr spannini. Vit lógu á knæ har í ævir at fylla allan peningin upp í spannina aftur, minnst Kristianna Høgnesen.

Nú er alt hetta minnst, og fyri fyrstu ferð í 25 ár kann Kristianna Høgnesen njóta ólavsøkuna uttan ábyrgd.

leo@sos.fo